

"Apocalypse Nu"

Apocalypse Nu

Barry McGuire zong met zijn stem die uit schuurpapier leek vervaardigd het apocalyptische 'On The Eve Of Destruction' zomer 1965.

Een instant hit die 1 take werd opgenomen zoals wel vaker sixties materiaal.

Wikipedia:

The song was banned by some radio stations in the USA ("claiming it was an aid to the enemy in Vietnam") and by Radio Scotland. It was placed on a "restricted list" by the BBC, and could not be played on "general entertainment programmes".

Fred van der Wal:

In 1965 leken de zestiger jaren door gebroken. In mijn toenmalige optimistische geloof in progressie van een maakbare maatschappij en een vast vertrouwen in de mogelijkheid van 'de verbeelding aan de macht', gedragen door een kleine avant garde, die vernieuwing leek te brengen op literair-, mode-, popmuziek-, film- en beeldende kunst gebied leek mij de dageraad van een beter leefklimaat aan te breken.

Begin jaren zestig begon ik mij te interesseren voor de Franse Nouvelle Vague, het existentialisme, de sixties Beat Generation en eigentijdse literatuur o.a. de poëzie van De Vijftigers. Onderwerpen die in het VVD milieu van mijn grootouders waar ik opgroeide openlijk en voortdurend belachelijk werden gemaakt.

De bemoeienis van de VS met Vietnam maakte ik mij zorgen over. Twee en een half miljoen Vietnamezen werden door de Amerikanen vermoord. De Westerse leiders zwegen. Een wereldoorlog leek een mogelijkheid.

Het door mij aangehangen vooruitgangsgeloof van de jaren zestig kwam voor mij een einde aan na de inval van Russische roepen in Tsjecho-Slowakije in 1968 en de moord op Sharon Tate in 1969.

Tijdens het zwakke presidentschap van Carter leek de communistische opmars in de wereld niet te stuiten. Zijn opvolger Reagan stelde de Russen voor een conflict uit te vechten in Europa. Een Amerikaans reisbureau adverteerde met de slogan 'Bezoek als toerist Europa nu het nog bestaat'.

De door de Paus, Reagan en de Poolse vakbond Solidariteit ingezette georganiseerde strijd tegen het communisme veroorzaakte een omwenteling in het communistische machtsblok. Verlichte dominees hoorde ik preken over een duizendjarig Vrederijk dat zou aan breken.

Ik was scepties en dacht dat de problemen groter zouden worden dan ooit.

In de achterliggende decennia heb ik de Westerse samenleving zien verloederen.en in het bijzon der gaat

Nederland met zijn scheld-, laster- en schorum cultuur daarbij voor op. Opvallend is de bijna wekelijkse dag- en weekblad artikelen over frauderende academici, die een loopje nemen met de academische geloofwaardigheid en plagiaat plegen of gefalsificeerde onderzoeks resultaten kunnen publiceren.

De verruwing van de omgangsvormen komen zelfs tot uiting in het weblogwezen, waar ik diverse voorbeelden van kan geven die betrekking hebben op door mij gepubliceerde weblogs en persoon. Veelal blijken hier beroepswerkeloze academici, gefrustreerde pseudo journalisten, ex-psychiatrische patiënten en aanhangers van een pseudo investigative journalism achter te zitten. De zieken aan de macht? Merkwaardig genoeg juist de bloggers die hoog opgeven over hun integriteit en ethische normen, maar moreel in de praktijk zo buigbaar blijken als gekookte spaghetti.

Dit type –soms zelfs academisch gevormde-weblogger munt uit in hen onwelgevallige bloggers te bestempelen met een scala aan ziektebeelden. Een euvel waar vele psychiatrische patiënten aan lijden; iedereen is gek, behalve zij zelf.

Het behoort tot de algemene verruwing van de omgangsvormen. Zelfbeheersing en een grote mate van terughoudendheid ontbreken bij deze sector. Mogelijk is dat te wijten aan een opvoeding in een benauwd, burgerlijk milieu van kleine luyden.

De Nederlander gaat voor op in toenemende agressiviteit, wetteloosheid, gebrek aan respect voor de ander en uitholling van noodzakelijke maatschappelijke conventies.

De media tonen elke maandag het slagveld van het uitgaansleven waar zonder reden iemand wordt neer gestoken of dood geschoten.

Veelzeggend vond ik de vermelding dat de van het Tableau geschrapte Mr. Max Moscowitz zich graag laat fotograferen onder het portret van maffia baas Don Corleone, waarmede hij het beeld van door Jort Kelder betiteld als maffiamaatje aardig weet waar te maken.

Ik zie probleemhuishoudingen van gezinnen met kinderen uit diverse relaties. Elke structuur is afwezig. Kinderen met meerdere vaders. Gezinnen op drift. Kinderen hangen de hele dag voor de TV van kleuter af aan, spelen gewelddadige spelletjes op tablets en computer, luisteren al op de lagere school naar Satanisch geïnspireerde Heavy Metal groepen, daartoe aangezet door zwak sociale, laag opgeleide vaders, die weigeren alimentatie te betalen.

Ik ken zo'n treurig geval van dichtbij, een nooit volwassen geworden veertiger, door zijn ouders verwend heerschap, die op instigatie van zijn werkeloze vader, een psychiatrische patiënt, ontslagen bij een bank vanwege malversaties, een aantal kleinschalige ondernemingen startte, die allemaal op mislukkingen uitliepen met achter laten van grote schulden.

Het type mislukking uit een zwak sociale achterstandswijk met in zijn jeugd een drank pro bleem. Zijn voornaamste voedsel zijn paprikachips en fast food. Voor de verjaardagen van zijn drie kinderen mogen zij zich ongens eten in macDonalds aan torenhoge hamburgers, frieten en cola. Zijn oudste zoon heeft hij geleerd om vooral geen boter op zijn brood te doen, geen fruit en groente te eten en geen melk te drinken. Als het jongetje twaalf is mag hij gaan roken en bier drinken en net zo laat naar bed als hij zelf wil. School vindt papa onzin, want er zou toch geen werk zijn en iedereen kan een uitkering krijgen. Eten wordt in het gezin voor een groot deel weg gegooid. Afval wordt neer gegooid waar mogelijk, de tuin een ruïne, de vrouw des huizes koopziek aan schoenen en kleren, sigaretten en drank. Het paar klaagt dan ook over financiële problemen, maar kan de tering niet naar de nering zetten.

In ons land heeft de absolute neergang zich naar het lijkt in sterkere mate door gezet dan in Frankrijk als we Parijs buiten beschouwing laten met zijn grote gekelurde, werkeloze, half analfabete import uit onderontwikkelde gebieden.

De hele Westerse wereld is in verwarring waarbij de door de socialisten en anti revolutionairen in de jaren zestig o.a. onder leiding van Bruinslot van uit christen humanistische overwegingen voor een massale immigratie van kansloze asiel zoekers pleitten. De gevolgen zijn duidelijk en blijvend.

Jaren geleden raad pleegde ik eens het CBS om statistisch vast te leggen waar de Amsterdamse bevolking uit bestond. De helft van de inwoners was van Westers allochtone of niet Westers allochtone afkomst en exact de helft leefde van een of andere uitkering.

Het New York effect; een onevenwichtige opbouw van de bevolking, enerzijds de rijken van de grachtengordel, anderzijds een grote groep armlastigen figurerend aan de onderkant van de samenleving.

Voeg daarbij de toenemende terreurdreiging van fanatieke moslim groepen en de uit Syrië terug gekeerde islam terroristen die merkwaardig genoeg hun Nederlandse paspoort mogen behouden, hetgeen in strijd is met het wetsartikel dat wie aan een buitenlandse militaire macht deel neemt zijn Nederlanderschap verliest.

De oorzaken van het identiteits verlies liggen in de jaren zestig.

(wordt vervolgd)